

यजुर्वेद-सन्ध्यावन्दन-मन्त्राः

अनुक्रमणिका

॥ प्राशनम् ॥

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो
रक्षन्ताम्। यद्वात्रिया पापमकारिषम्। मनसा वाचा
हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण शिश्ना। रात्रिस्तदवलुम्पतु।
यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि
जुहोमि स्वाहा॥

॥ पुनर्मार्जनम् ॥

दधिक्राव्णो अकारिषम्।
जिष्णोरश्वस्य वाजिनः।
सुरभि नो मुखाकरत्।
प्रण आयूषि तारिषत्॥

आपो हि ष्ठा मयो भुवः।
ता न ऊर्जे दधातन।
महेरणाय चक्षसे।
यो वः शिवतमो रसः।
तस्य भाजयतेह नः।
उशतीरिव मातरः।
तस्मा अरं गमाम वः।

यस्य क्षयाय जिन्वथ।
आपो जूनयथा च नः॥

॥ गायत्री-आवाहनम् ॥

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्रीं छन्दसां
मातेदं ब्रह्म जुषस्व नः॥

ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धाम
नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरो
गायत्रीमावाहयामि सावित्रीमावाहयामि सरस्वतीमावाह-
यामि सावित्र्या ऋषिर्विश्वामित्रः। निचृद्गायत्री छन्दः।
सविता देवता।

॥ गायत्री-उपस्थानम् ॥

उत्तमे शिखरे देवी भूम्यां पर्वतमूर्धनि।
ब्राह्मणैभ्यो ह्यनुज्ञानं गच्छ देवि यथा सुखम्॥

॥ प्रातः सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

मित्रस्य चर्षणी धृतः श्रवो देवस्य सानसिम्। सत्यं
चित्रश्रवस्तमम्॥ मित्रो जनान् यातयति प्रजानन् मित्रो
दाधार पृथिवीमुतद्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे सत्याय

हव्यं घृतवद्विधेम॥ प्र समित्रं मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्तं
आदित्यं शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो
नैनमश्नोति अश्रोत्यन्तितो न दूरात्॥

॥ माध्याह्निकम् ॥

॥ प्राशनम् ॥

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम्। पुनन्तु
ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम्। यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा
दुश्चरितं मम। सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहः
स्वाहा॥

॥ माध्याह्निक सूर्योपस्थानम् ॥

आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च।
हिरण्ययेन सविता रथेनादेवो याति भुवना विपश्यन्। उद्वयं
तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म
ज्योतिरुत्तमम्। उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः।
दृशे विश्वाय सूर्यम्। चित्रं देवानामुदङ्गादनीकं चक्षुर्मित्रस्य
वरुणस्याग्नेः। आ प्रा द्यावा पृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा
जगतस्तस्थुषश्च। तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्॥

पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं

मोदा॑म श॒रदः॑ श॒तं भवा॑म श॒रदः॑ श॒त९ शृ॒णवा॑म श॒रदः॑ श॒तं
 प्रब्र॑वाम श॒रदः॑ श॒तमजी॑ताः स्याम श॒रदः॑ श॒तं ज्यो॑क्त्र सूर्यं
 दृ॒शे। य उद॑गान्मह॒तोर्णवा॑द्विभ्राज॑मानः सरि॒रस्य॑ मध्या॒त्स
 मां वृष॑भो लो॒हिता॒क्षः सूर्यो॑ विप॒श्चिन्मन॑सा पुनातु॥

॥सायं सन्ध्यावन्दनम्॥

॥प्राशनम्॥

अग्नि॑श्च मा मन्यु॑श्च मन्यु॑पतयश्च मन्यु॑कृतेभ्यः। पापेभ्यो
 रक्ष॑न्ताम्। यद॒ह्ना पाप॑मका॒रिषम्। मन॑सा वाचा॑ हस्ता॒भ्याम्।
 प॒द्भ्यामुद॑रेण शि॒श्ना। अह॑स्तद॒वलुम्प॑तु। यत्किं च॑ दुरि॒तं
 मयि॑। इद॑महं मा॒ममृ॑तयो॒नौ। सत्ये॑ ज्योतिषि जुहो॑मि
 स्वा॒हा॥४८॥

॥सायं सन्ध्या सूर्योपस्थानम्॥

इ॒मं मे॑ वरुण श्रु॒धी हव॑म॒द्या च॑ मृडय। त्वाम॑व॒स्युराच॑के॥
 तत्त्वा॑ यामि॒ ब्रह्म॑णा॒ वन्द॑मान॒स्तदाशा॑स्ते॒ यज॑मानो
 ह॒विर्भिः॑। अहै॑डमानो वरुणे॒ह बो॒ध्युरु॑श॒स॒ मा न॒ आयुः॑
 प्रमो॑षीः॥ यच्चि॑द्धिते॒ विशो॑ यथा॒ प्रदे॑व वरुण व्र॒तम्।
 मि॒नीम॑सि॒ द्यवि॑द्यवि॥ यत्किं चे॒दं वरु॑ण॒ दैव्ये॑ जने॒भिद्रो॑हं
 मनु॑ष्या॑श्चरा॑मसि। अचि॑त्ती॒यत्तव॑ धर्मा॒ युयोपि॑म मा
 न॒स्तस्मा॑देन॑सो देव रीरिषः॥ कि॒त॒वा॒सो यद्रि॑रि॒पुर्नदी॑वि

यद्वा॑ घा स॒त्यमु॒त यं न वि॒द्म। सर्वा॒तावि॒ष्य॑ शि॒थिरे॒व
दे॒वाथा॑ ते स्याम वरुण प्रि॒यासः॑॥